

РЕШЕНИЕ

№ 9397

гр. София, 20.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 03.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2063** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП във връзка с чл. 145 - 178 от АПК.

Образувано е по жалба на А. Г. Х., ЕГН [ЕГН] от [населено място], ж.к. Л. [жилищен адрес] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 224/08.02.2024г. на К. Н. М. – старши полицаи при СДВР, група „ООР“ сектор „ОП“ при 09 РУ СДВР, с която на същата е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, а именно: временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на водач, който при управление на ППС е нарушил разпоредбите на чл.5, ал.3, т.1 ЗДвП, а именно е управлявал МПС с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда, установено по надлежния ред. В жалбата си Х. навежда твърдение за незаконосъобразност на оспорваната заповед, тъй отнетото й свидетелство за правоуправление е във връзка с извършено нарушение, на което тя не е автор респ. не е извършвал такова нарушение, поради факта, че по време на проверката не е управлявала МПС.

В с.з. жалбоподателката, редовно призована, се явява лично и с адв. М., който поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ответникът по жалбата - старши полицаи при СДВР, група „ООР“ сектор „ОП“ при 09 РУ СДВР, се явява лично и оспорва жалбата.

Административният съд, след преценка на атакуваната заповед, доводите на страните и представените писмени доказателства, установи следното:

Жалбата е допустима, като подадена от легитимирано лице и в срока по чл. 149 от

АПК, но разгледана по същество се явява основателна. Доводите на съда в този смисъл са следните:

От данните по делото се установява, че на А. Г. Х. е съставен акт за административно нарушение серия ГА № 784915 от 08.02.2024г., за това, че на 08.02.2024г. в 23:25 часа в [населено място], по ул. 703 в ж.к. Л. с посока на движение от ул. Полк. С. Т. към ул. Й. А. управлява л.а. М. Ц180 с рег. [рег.номер на МПС] , като при извършена проверка с Дрегер алкотест 7510 с фаб. № ARPM - 0406 се установява, че лицето управлява МПС след употреба на алкохол 1,67 промила в кръвта си.

Със заповед № 224/08.02.2024г. на К. Н. М. – старши полицаи при СДВР, група „ООР“ сектор „ОП“ при 09 РУ СДВР на А. Г. Х. е наложена ПАМ на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП - временно отнемане на свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя, до решаване на въпроса за отговорността, но за не повече от 18 месеца.

При служебна проверка законосъобразността на оспорената заповед при условията на чл. 168 от АПК на всички основания по чл. 146, т. 1 - 5 от АПК съдът констатира следното. На основание чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповедта е издадена от компетентен орган- старши полицаи при СДВР, група „ООР“ сектор „ОП“ при 09 РУ СДВР, комуто са делегирани правомощия по издаване на заповеди за налагане на ПАМ по ЗДвП, по силата на заповед № 5133-6400/07.07.2023г., вр. Заповед на министъра на вътрешните работи № 8121з-1632/02.12.2021г. Следва да се има в предвид, че целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, съгласно чл. 22 от ЗАНН. Съгласно чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения спрямо водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско изследване или с техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, или е под въздействието на друго упойващо вещество, както и при отказ да бъде проверен с техническо средство или да даде кръв за медицинско изследване, се налага ПАМ - временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца.

При тази законова регламентация, необходимата материалноправна предпоставка за налагане на мярката, е установено по надлежен ред управление на МПС, в нарушение на разпоредбите на чл.174, ал.3, предл.1 ЗДвП.

При преценка материалната законосъобразност на оспорената заповед, съдът съобрази следното:

На първо място, съдът намира за недоказано обстоятелството, че на 08.02.2024г. в 23:25 часа в [населено място], по ул. 703 в ж.к. Л. с посока на движение от ул. Полк. С. Т. към ул. Й. А. жалбоподателката е управлявал въпросното МПС - л.а. М. Ц180 с рег. [рег.номер на МПС] .

В случая не са налице бесспорни доказателства, от които по категоричен начин да установи, че жалбоподателят е управлявал въпросното МПС на посочените в оспорената заповед дата и час от една страна, и от друга, че същият е управлявал МПС след употреба на алкохол. В АУАН, се сочи, че това управлението на МПС от жалбоподателя под влияние на алкохол в кръвта му, е установено при управление на лекия автомобил, като е записано, че водача е сам в автомобила.

Видно от показанията на разпитания в с.з. свидетел Д. Л. И. жалбоподателката е тествана за употреба на алкохол, след като се е била в неговия дом и е прекарал известно време там. След излизане от дома на св. И., същата е спряна пред дома от полицейските органи и е пробвана за алкохол, като е отчетен положителен резултат. Горното кореспондира и с обясненията на ответника, който заявява, че проверката на жалбоподателката е станала извън автомобила, същата не е спирана за проверка, а по данни на сигнал по тел.112 той и неговия екип са я чакали до автомобила, където е и тествана за алкохол. Не твърди, че жалбоподателката е била в автомобила преди и по време на проверката.

Като извърши преценка на събраните по делото гласни и писмени доказателства в тяхната съвкупност, настоящият съдебен състав не приема за безспорно доказано визираното в АУАН серия GA № 784915 от 08.02.2024г., че на дата 08.02.2024г. в 23:25 часа в [населено място] жалбоподателката А. Г. Х. е управлявала собствения си лек автомобил М. Ц180 с рег. [рег.номер на МПС] респективно е имал качеството водач на МПС в момента на извършената от полицейските органи проверка. Качеството „водач“ е от съществено значение за прилагането на ПАМ по чл.171, т.1 от ЗДвП и следва да е установено по несъмнен начин за лицето, спрямо което се налага мярката. В оспорената заповед административният орган се е позовал на факти, установени единствено със съставения против Х. АУАН серия GA № 784915 от 08.02.2024г. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното.

Презумптивната доказателствена сила на АУАН следва да се счита опровергана, а по делото не се представят никакви други доказателства, от които да се направи заключение за верността на посочените в ЗППАМ обстоятелства, още повече, че самия издаден на оспорената заповед не отрича, че жалбоподателката е тествана за алкохол след като е била чакана да излезе навън от жилищната сграда. Поради това и не е несъмнено доказано към момента на издаване на обжалваната заповед да са били налице всички законоустановени предпоставки за прилагане на ПАМ. Наложената на жалбоподателя ПАМ подлежи на отмяна, тъй като не е съобразена с материалноправните разпоредби.

По тези съображения, съдът намира, че оспорваната Заповед № 224/08.02.2024г. на К. Н. М. – старши полицай при СДВР, група „ООР“ сектор „ОП“ при 09 РУ СДВР, следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Водим от гореизложеното Административен съд – София – град, III отделение, 7 –ми състав

РЕШИ:

Отменя, по жалба на А. Г. Х., ЕГН [ЕГН], ЗАПОВЕД № 224/08.02.2024г. на К. Н. М. – старши полицай при СДВР, група „ООР“ сектор „ОП“ при 09 РУ СДВР, с която на същата е наложена принудителна административна мярка на основание чл. 171, т. 1, б. "б" от ЗДвП, като незаконосъобразна.

Решението е окончателно.

Преписи.

СЪДИЯ:

